

Extrait du CGTCatalunya.cat

<http://cgtcatalunya.cat/spip.php?article12550>

Una oportunitat per a l'acord al Metro

- Actualitat - Articles opinió -

Date de mise en ligne : dilluns 24 de juliol de 2017

CGTCatalunya.cat

Finalment, l'Ajuntament de Barcelona, el dia abans que es votés la petició de destitució de Mercedes Vidal al ple municipal, va fer un moviment per afavorir un millor clima d'entesa en un conflicte enquistat. Com ja és conegut, es 'reforça' l'equip negociador de TMB amb l'entrada de persones amb experiència en anteriors negociacions de convenis. Això, a la pràctica, vol dir el que sembla.

En paral·lel a aquesta mesura, s'estan fent més reunions a mediació el que pot indicar un cert canvi en la línia d'actuació municipal.

La vaga de metro mai ha estat un conflicte personal, però sí és cert que mai una persona s'ha significat tan individualment per posar traves en la seva resolució. *Genio y figura hasta la sepultura*, fins i tot en la roda de premsa en que s'anunciava el 'reforçament' no se'n va poder estar de fer servir una altra de les estadístiques 'de sentit comú' que alguns li preparen setmana rere setmana.

A la pregunta d'un periodista per saber quin era el problema en l'apartat d'externalitzacions, la presidenta de TMB va al·legar que no en veia doncs 'la plantilla interna de manteniment de vies i catenàries és semblant a la de Metro Madrid tot i que hi ha menys quilòmetres'. Caram, quin element de contrast! Potser que el model de ciutat de Barcelona no hagi de cercar referents en el d'una ciutat i comunitat matxacada per 3 dècades de governs neoliberals privatitzadors del PP. És una idea.

Com no paren de repetir els i les companyes de Metro, les internalitzacions tenen un cost zero o ínfim. Que sapiguem, tota empresa privada vol quedar-se plusvàlues després dels costos operatius, és a dir, diners públics. I és prou conegut que COMSA, adjudicatària de vies, està sagnant l'erari públic amb desenes de treballs 'no previstos en els contractes'. Insistim, no hi ha absolutament cap cost, segurament s'abaratiria, en la internalització de les feines en acabar els contractes. A més, detall important, aquesta mesura està inclosa en el seu programa electoral. Som davant única i exclusivament d'una decisió política.

No és l'únic conflicte en l'àrea de mobilitat. Mentre la plantilla del Telefèric espera reprendre les negociacions al setembre (després de 3 jornades de vaga realitzades), hi ha una altra vaga en marxa: els 15 dies de la plantilla de Bicing, empresa amb treballadores que cobren sous de misèria d'entre 700 i 950Euros mensuals, xifres que inclouen plusos de nocturnitat i festius. Un cop més, s'oculta el problema i es deriva la responsabilitat a un conflicte 'intraempreses' del qual l'ajuntament ha fet una excel·lent tasca al garantir els llocs de treball durant 10 anys més. Amb el petit detall de petrificar salaris de merda al mantenir la part de massa salarial a destinar. I ens quedem tant amples. L'infern sempre són els altres i aquí no hi ha problemes perquè tot és molt complex i no s'entén què passa.

Les negociacions sempre són difícils en qualsevol conflicte, sempre hi ha interessos contraposats i d'això tothom n'és conscient. Ara bé, algunes persones confonen representar a una part amb aixecar una barricada sense cedir, llençant obusos de propaganda i mentides. Ja va quedar clar en les converses filtrades fa uns dies quina opinió tenen certs representants de la tasca sindical en defensa dels serveis públics. No, companys i companyes, la directiva 227 del camarada Stalin no és d'aplicació a tota disputa. Els conflictes s'entomen amb voluntat d'entesa, tenint clar que la classe obrera sempre pressionarà, doncs resulta que no té el control de les eines de poder i no li queda altra.

El comitè de vaga de metro sempre ha negociat, mai s'ha aixecat de la taula malgrat les fàtues amenaces d'intervenció estatal (impossibles des d'un punt de vista legal). Som davant de la 27ena jornada de la vaga de metro, del canvi d'actitud municipal en pot sortir l'escenari d'acord que la plantilla de Metro demana. La pilota està a la seva teulada.

Una oportunitat per a l'acord al Metro

Relatiu al Bicing, si de veritat hi ha algú de l'ajuntament que creu que no cal canviar aquestes condicions de misèria, pot ajudar que ell o ella primer rebaixi el seu sou i el de la seva família a 700Euros mensuals, i després en parlem. No sembla que sortiran gaires voluntaris. Com a Metro, no pararem fins a frenar la precarietat dels i les companyes. Hem obert un compte de resistència per a que les companyes aguantin tot el temps que vulguin, pots fer aportacions aquí, t'estarem molt agraïdes.

ES88 30250001111433321112

Si guanyem a Metro i Bicing, guanyem totes.

Òscar Murciano, Secretari d'Acció Social de la CGT de Catalunya

24 de juliol de 2017